Мога ли васъ злобно
сега азъ да се боря!

Отъ земята никнахъ
За насъ скърби, нужди;
А небеситѣ блага
За онази сѫ нужди.

За насъ е, горчана,
звѣздното небезо,
Тамо слънце грѣе,
но за насъ не е зо...

Бѣдни сиромаси,
Мили мои братя,
Плачатъ азъ за ваши
широки обятия,

Имамъ сърдце добро,
Имамъ душа свободна, —
но съмъ недоставялъ
Умътъ въ отрадна!

Нѣма въ менѣ сълзене*
Отъ мѫки — изгарани,
нѣма цѣръ у мене
За вашитѣ рани!

Вази ви призивахъ —
какъ да ви обраня?
Ви гладнитѣ гладни —
какъ да ви нахраня?..

Бито силна воля,
При нѣмане срѣдки, —
отъ горька неволя,
Що готови мѫки‡...